

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Mirosław Barszcz

Protokolant: protokolant sądowy – stażysta Anna Niedbalska

po rozpoznaniu w dniu 3 lipca 2015 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa E. S. (1)

przeciwko J. S.

o podwyższenie alimentów

oraz z powództwa wzajemnego J. S.

przeciwko E. S. (1)

o obniżenie alimentów albo o wygaszenie obowiązku alimentacyjnego

I. oddala powództwo główne;

II. oddala powództwo wzajemne.

UZASADNIENIE

E. S. (1) w dniu 29 stycznia 2015 r. wniosła do Sądu Rejonowego w Pruszkowie powództwo o podwyższenie alimentów od pozwanego J. S. na jej rzecz z kwoty po 300 zł miesięcznie do kwoty 600 zł miesięcznie poczynając od stycznia 2015 r. wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia którejkolwiek z rat. W uzasadnieniu pozwu podała, iż wyrokiem z dnia 8 maja 2007 r. Sąd Rejonowy w Pruszkowie w sprawie o sygn. III RC 316/06 podwyższył alimenty od pozwanego J. S. na rzecz E. S. (1) z kwoty po 200 zł miesięcznie ustalonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia (...) r. w sprawie XXVC 919/05 do kwoty po 300 zł miesięcznie poczynając od 3 sierpnia 2006 r. płatne do dnia 10 każdego miesiąca z góry z odsetkami ustawowymi w razie uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat. Powódka wskazała, iż po wydaniu wyroku w powyższej sprawie nastąpiła istotna zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb oraz wysokości kosztów utrzymania. Podniosła, iż poprawiała się sytuacja materialna pozwanego poprzez wzrost jego dochodów w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej, a także wygaśnięcie jego obowiązku alimentacyjnego. Wskazała również, iż w znacznym stopniu pogorszył się jej stan zdrowia, występują (...), a wszczepiony (...) pomimo starań nie daje lepszego (...), a (...) występują coraz częściej. W związku z powyższym ma ogromne problemy z codzienną egzystencją, co wiąże się z dodatkowymi kosztami finansowymi (k. 3 – 4).

W dniu 9 marca 2015 r. pozwany J. S. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa o podwyższenie alimentów w całości. W tym samym piśmie wniósł powództwo wzajemne o obniżenie alimentów na rzecz E. S. (1), nie wskazał jednak kwoty żądanego obniżenia. W uzasadnieniu wskazał, że zmniejszenie alimentów na rzecz powódki

znajduje uzasadnienie biorąc pod uwagę dodatkowe dochody z udziału w (...) i jako(...) w P., będącą w komisjach wyborczych oraz z udziałów w (...). W uzasadnieniu podał m.in., iż jest rencistą I grupy inwalidzkiej, jest całkowicie niezdolny do pracy. Ma jedynie rentę w kwocie 520 zł miesięcznie. Ma drugą rodzinę, syna lat 15 z problemami zdrowotnymi i ciężko chorą żonę. Mieszkają w jednym pokoju. Ponoszą opłaty z tytułu mieszkania, światła, gazu i lekarstw (k. 22 – 24).

W piśmie procesowym z dnia 13 kwietnia 2015 r. (data prezentaty) J. S., uzupełniając braki formalne pozwu wzajemnego wniósł o zwolnienie jego w całości z obowiązku alimentacyjnego lub obniżenie kwoty alimentów do kwoty 100 zł miesięcznie. W uzasadnieniu wskazał, iż jego możliwości zarobkowe uległy pogorszeniu, jest na rencie, nie ma majątku, a jego przychody netto po odjęciu dotychczasowych zajęć alimentacyjnych (w sumie wobec czterech osób – dwóch synów, córki i byłej żony) razem z dochodami jego obecnej żony, z którą prowadzi wspólne gospodarstwo domowe wynosi ok. 1.000 zł. Za kwotę tę musi utrzymać siebie, żonę i ich syna – 15 letniego E. S. (2). Oboje z żoną są poważnie schowani, żona przechodziła ostatnio bardzo poważnie operacje. Wskazał, iż jego możliwości zarobkowe i majątkowe pogorszyły się, a ciężące na nim obecnie obowiązki alimentacyjne powodują, że znajduje się w niedostatku. Z kolei jego zdaniem możliwości zarobkowe powódki zdecydowanie uległy poprawie (k. 102 – 103).

E. S. (1) w toku całego procesu oraz na rozprawie w dniu 3 lipca 2015 r. do chwili zamknięcia rozprawy popierała powództwo główne - wносиła o podwyższenie alimentów od J. S. z kwoty 300 zł do kwoty 600 zł miesięcznie od dnia wniesienia pozwu, nie uznała powództwa wzajemnego i domagała się jego oddalenia w całości (k. 98; k. 136, nagranie 00:11:11, płyta CD – k. 137; k. 141, nagranie 00:01:57 i k. 141 nagranie 00:50:51, płyta CD – k. 145).

J. S. nie uznał powództwa głównego i w toku całego procesu oraz na rozprawie w dniu 3 lipca 2015 r. do chwili zamknięcia rozprawy wniósł o jego oddalenie w całości oraz popierał powództwo wzajemne domagając się wygaszenia obowiązku alimentacyjnego wobec E. S. (1), ewentualnie obniżenia alimentów do kwoty 100 zł miesięcznie (k. 99 nagranie 00:04:03 – 00:04:14, płyta CD – k. 97; k. 135, nagranie 00:05:36 i nagranie 00:12:14, płyta CD – k. 137; k. 142 nagranie 00:02:20 i nagranie 00:50:51, płyta CD – k. 145).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie XXVC 919/05 z dnia (...) r. małżeństwo J. S. i E. S. (1) zostało rozwiązane przez rozwód z winy J. S.. W orzeczeniu tym zostały m.in. zasądzone od J. S. na rzecz E. S. (1) alimenty w kwocie 200 zł miesięcznie.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie wyrokiem z dnia 8 maja 2007 r. w sprawie o sygn. akt III RC 316/06 podwyższył alimenty od J. S. na rzecz E. S. (1) z kwoty 200 zł do kwoty 300 zł miesięcznie poczynając od dnia 3 sierpnia 2006 r. Orzeczenie uprawomocniło się dnia 4 lutego 2008 r.

W dacie orzekania w sprawie o podwyższenie alimentów zarejestrowanej pod sygn. akt III RC 316/06 E. S. (1) miała 43 lata, mieszkała z dziećmi P. S. (1) i P. S. (2) w P. w mieszkaniu o powierzchni 54 m⁽⁽²⁾⁾. Czynsz wynosił 449,83 zł miesięcznie, posiadała zadłużenie w spółdzielni mieszkaniowej. Przebywała na rencie z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, której wysokość wynosiła 522 zł netto. Cierpiała na zaburzenia (...), (...), (...),(...),(...) z uwagi na wypadek komunikacyjny, któremu uległa w (...)roku. Korzystała z (...). Pozostawała pod stałą opieką lekarską i wymagała przyjmowania leków.

J. S. w dacie ustalania wysokości jego obowiązku alimentacyjnego wobec E. S. (1) miał 42 lata, był rencistą wojskowym, pobierał świadczenie w kwocie 1.512 zł brutto miesięcznie. Był całkowicie niezdolny do służby wojskowej i częściowo niezdolny do pracy. Cierpiał na (...), (...), (...), chorobę (...), choroby (...),(...), bóle (...), (...), (...). Pozostawał pod stałą opieką lekarską i wymagał przyjmowania leków. Nie posiadał meldunku, pomieszkiwał u rodziny. Był karany za popełnienie przestępstwa znęcania się fizycznego i psychicznego nad E. S. (1). Miał na utrzymaniu dwoje dzieci ze związku małżeńskiego z E. S. (1) i dwoje dzieci pozamałżeńskich.

Wyrokiem z dnia 18 marca 2008 r. Sąd Rejonowy w Pruszkowie w sprawie III RC 395/07 oddalił powództwo J. S. o wygaszenie jego obowiązku alimentacyjnego wobec E. S. (1). Orzeczenie uprawomocniło się dnia (...) r.

W dacie orzekania w sprawie o wygaszenie obowiązku alimentacyjnego J. S. wobec E. S. (1) zarejestrowanej za sygnaturą akt III RC 395/07 E. S. (1) w dalszym ciągu mieszkała wraz z dziećmi P. S. (1) i P. S. (2) w P.. Była rencistką, miała orzeczoną II grupę inwalidzką. Otrzymywała świadczenie w kwocie 522 zł netto miesięcznie. Pełniła funkcję (...) w P. Z tego tytułu w okresie od stycznia do października 2007 r. osiągnęła średni miesięczny dochód brutto w wysokości 315 zł. W 2007 r. jej dochód brutto wyniósł 9.701,52 zł.

W dacie orzekania w sprawie o wygaszenie obowiązku alimentacyjnego J. S. wobec E. S. (1) zarejestrowanej za sygnaturą akt III RC 395/07 J. S. miał 43 lata, był rencistą wojskowym II grupy inwalidzkiej, był częściowo niezdolny do pracy. Otrzymywał świadczenie rentowe w wysokości 1512 zł brutto miesięcznie, z którego po potrąceniach komorniczych pozostawało 346,86 netto miesięcznie. W 2006 r. uzyskał dochód brutto 17.756,22 zł Nie posiadał żadnego majątku. J. S. miał czworo dzieci – małoletniego P. S. (2) i 20 letnią córkę P. S. (1) ze związku z E. S. (1) oraz dwoje dzieci z innych związków – w wieku 10 lat i 17 lat. Miał zasądzone alimenty na syna P. S. (2) alimenty w kwocie 400 zł miesięcznie, na córkę P. S. (1) w kwocie 350 zł miesięcznie.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie wyrokiem z dnia 17 grudnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt III RC 386/12 z powództwa głównego E. S. (1) przeciwko J. S. o podwyższenie alimentów oraz z powództwa wzajemnego J. S. przeciwko E. S. (1) o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny wygasł oraz o obniżenie alimentów – w zakresie powództwa głównego: podwyższył z dniem 29 czerwca 2012 r. alimenty zasądzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 08 maja 2007 r., w sprawie o sygn. akt III RC 316/06 od pozwanego J. S. na rzecz E. S. (1) z kwoty 300 zł miesięcznie do kwoty 400 zł miesięcznie płatne do rąk powódki do 10 - tego każdego miesiąca, z góry (pkt 1.I), w pozostałej części powództwo oddalił (pkt 1.II.), zaś w zakresie powództwa wzajemnego: oddalił powództwo o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny wygasł (pkt 2.1.), oddalił powództwo o obniżenie alimentów (pkt 2.2.). Na skutek apelacji J. S. od w/w wyroku Sąd Okręgowy w Warszawie VI Wydział Cywilny Rodzinny – Odwoławczy wyrokiem z dnia 27 września 2013 r. w sprawie o sygn. VI Ca 347/13 zmienił zaskarżony wyrok w pkt 1 ppkt I i II w ten sposób, że powództwo o podwyższenie alimentów oddalił w całości (pkt 1) i w pozostałym zakresie apelację J. S. oddalił (pkt 2).

W dacie orzekania w sprawie o podwyższenie alimentów od J. S. na rzecz E. S. (1) zarejestrowanej za sygnaturą akt III RC 386/12 E. S. (1) miała 49 lat, mieszkała z dorosłym letnim synem P. S. (2) w P. w tym samym mieszkaniu, w którym zamieszkiwała poprzednio. Opłata za lokal wynosiła 331,60 zł miesięcznie, gaz 33 zł miesięcznie, energia elektryczna 70 zł miesięcznie, telefon 96,25 zł. W dalszym ciągu była rencistką, pobierała świadczenie rentowe z tytułu niezdolności do pracy w kwocie 799,18 zł brutto, z której potrącana była kwota 199,79 zł z tytułu egzekucji administracyjnej, do wypłaty pozostawała kwota 491,46 zł miesięcznie. Pełniła funkcję (...) w P. do dnia 30 czerwca 2012 r. osiągała z tego tytułu dochód w kwocie 937,50 zł brutto, 813 zł netto miesięcznie. Otrzymywała z tytułu pełnienia funkcji (...) w P. kwotę 187,50 zł brutto miesięcznie. Nie była zatrudniona przez (...) w P.. Posiadała zadłużenie w opłatach za lokal. Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia (...) r. została uznana za trwale całkowicie niezdolną do pracy. Była osobą trwale niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym. Nadal chorowała na (...)i (...). Wymagała stałej opieki lekarskiej, w tym (...)i (...). Stale przyjmowała leki. W dniu (...) r. poddała się zabiegowi operacyjnemu wszczepienia (...) po stronie prawej z powodu (...). W związku ze wszczepieniem (...)wymagała dodatkowego leczenia. W okresie od 2 stycznia 2012r. do 11 stycznia 2012 r. była hospitalizowana na oddziale (...)z rozpoznaniem (...). Spłacała kredyt w miesięcznych ratach po 340 zł, który zaciągnęła tytułem dokonania spłaty byłego męża. Toczyło się przeciwko niej z wniosku J. S. egzekucja komornicza.

W dacie orzekania w sprawie zarejestrowanej za sygnaturą akt III RC 386/12 J. S. miał 47 lat. Mieszkał z żoną, synem i dwojgiem dzieci żony oraz innymi członkami jej rodziny w W.. Opłaty za lokal wynosiły 1.112,08 zł miesięcznie. W dalszym ciągu był rencistą, pobierał wojskową rentę inwalidzką w kwocie 2.177,74 zł brutto, z której potrącana była kwota 1.306,64 zł z tytułu egzekucji komorniczej alimentów, do wypłaty pozostawała mu kwota 498,10 zł miesięcznie. W 2011 r. wykazał przychód w kwocie 25154 zł. Poza rentą nie osiągał innych dochodów.

Był trwale całkowicie niezdolny do pracy. Został zaliczony do I grupy inwalidztwa. Był osobą niepełnosprawną w stopniu znacznym. Był członkiem Polskiego Związku Niewidomych. Borykał się z licznymi problemami zdrowotnymi. Wymagał stałego przyjmowania leków. Pozostawał w związku małżeńskim. Jego żona przeżyła zabieg operacyjny wycięcia (...), pobierała rentę w kwocie 600 zł miesięcznie. J. S. miał na utrzymaniu syna E. S. (2) urodzonego dnia (...) w W.. Chłopiec borykał się z problemami zdrowotnymi. J. S. nie posiadał majątku. Na jego rzecz od E. S. (1) została zasądzona kwota 60.250 zł tytułem spłaty w związku z podziałem majątku wspólnego. Od byłej żony otrzymał kwotę 20.000 zł, co do pozostałej kwoty toczyła się egzekucja komornicza. Również toczyła się przeciwko niemu egzekucja alimentów na rzecz byłej żony i syna. Posiadał zaległości alimentacyjne z tytułu zaległej zaliczki alimentacyjnej i na rzecz likwidatora funduszu alimentacyjnego.

E. S. (1) ma obecnie 51 lat, mieszka sama w P. w tym samym mieszkaniu o pow. 54 m⁽²⁾(3 pokoje), w którym zamieszkiwała dotychczas, którego jest obecnie wyłączną właścicielką. Opłata za lokal wynosi 350 zł miesięcznie. W dalszym ciągu jest rencistką, pobiera świadczenie rentowe z tytułu niezdolności do pracy w kwocie 757,21 zł netto miesięcznie. Czasami korzysta z pomocy społecznej w zakresie zasiłków celowych np. na wykupienia leków. Otrzymuje za pośrednictwem komornika alimenty od J. S. w wysokości 300 zł miesięcznie. We wcześniejszych latach alimenty nie były przekazywane i powstała kwota zaległości w wysokości ok. 10.000 zł. Pełniła funkcję (...) w P., ale już kadencja jej wygasła. (...) była do maja 2015 r. i otrzymywała z tego tytułu kwoty 100 – 120 zł, zaś (...) była do czerwca 2015 r. i otrzymywała wynagrodzenie w kwocie 700 zł. Wzięła udział w 2 -3 nagraniach w tv jako statystka. Dochód za statystowanie w jednym odcinku wynosił 50 zł. Ostatni raz brała udział w statystowaniu w ubiegłym roku. Obecnie ma problemy z (...), ma kłopoty ze (...). Jej problemy zdrowotne nasiliły się jeszcze bardziej. Ma (...), problemy z (...). Koszty związane ze (...) wynoszą 200 – 300 zł. Potrzebuje specjalistycznych baterii, które kupuje w K.. Ma problemy (...),(...). Ma problemy z (...), ze (...)i (...). Syn pomaga jej w opłatach rachunków za energię elektryczną i gaz - ok. 200 zł miesięcznie. Nie prowadzi z synem wspólnego gospodarstwa, mimo że syn jest zameldowany w mieszkaniu w P. i odwiedza matkę. E. S. (1) spłaca kredyt w wysokości rat - 350 zł miesięcznie, który został zaciągnięty w 2012 r. na okres 15 lat na spłatę udziału z majątku wspólnego byłego męża J. S. po podziale majątku wspólnego. Na poczet zaciągniętego kredytu ma zabezpieczone mieszkanie. Na utrzymanie, wyżywienie i środki czystości przeznaczala ok. 700 zł miesięcznie. Nie ma innego majątku. Jest osobą trwale niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym. Nadal choruje na (...)i (...). Wymaga stałej opieki lekarskiej, w tym (...)i (...). Stale przyjmuje leki. Będzie miała zmieniony (...), gdyż poprzedni (...)wczepiony w (...)r. został (...). W związku ze wszczęciem w (...) r. (...)wymaga dodatkowego leczenia. Przez ostatnie dwa lata miała (...) i(...).

J. S. ma obecnie 47 lat. Mieszka z żoną i 15 – letnim synem E. S. (2) w W.. Opłaty za lokal wynoszą 400 zł, światło 250 zł, rata kredytu zaciągniętego w 2014 r. - 250 zł miesięcznie. Uiszcza opłatę za telewizję – 24 zł, telefon – ok. 40-100 zł, kredyt na pralkę - 157 zł miesięcznie. Na leki wydaje 250 zł, ubrania, buty i bilet miesięczny syna, badania prywatne 200 – 400 zł. Ma zajęcia komornicze. Nie posiada samochodu. W dalszym ciągu jest rencistą, pobiera wojskową rentę inwalidzką w kwocie 2.337,10 zł brutto (ok.1900 zł netto), z której potrącana jest kwota 1.402,26 zł z tytułu egzekucji komorniczej alimentów. W 2014 r. wykazał przychód w kwocie 23.139,31 zł. Poza rentą nie osiąga innych dochodów. Jest trwale całkowicie niezdolny do pracy. Został zaliczony do I grupy inwalidztwa. Jest osobą niepełnosprawną w stopniu znacznym. Nadal jest członkiem (...). Boryka się z licznymi problemami zdrowotnymi. Posiada praktyczną (...) z uwagi na (...). Choroba ta ma charakter postępujący, chory wymaga pomocy osób trzecich. Wymaga stałego przyjmowania leków. Pozostaje w związku małżeńskim. Jego żona ma przyznaną pierwszą grupę inwalidzką i pobiera rentę w kwocie 800 - 900 zł miesięcznie i posiada znaczny stopień niepełnosprawności. J. S. spłaca kredyt w ratach po 350 zł miesięcznie zaciągnięty na prowadzenie działalności gospodarczej, która jest obecnie zawieszona. J. S. ma na utrzymaniu syna E. S. (2) urodzonego dnia (...) w W.. Syn ma różne problemy zdrowotne oraz uzyskał orzeczenia o potrzebie indywidualnego nauczania. J. S. nie posiada majątku większej wartości. Na jego rzecz od E. S. (1) została zasądzona kwota 60.250 zł tytułem spłaty w związku z podziałem majątku wspólnego. Co do dokonania spłaty ze strony E. S. (1) strony są w sporze i toczy się egzekucja komornicza. Nadal toczy się przeciwko niemu egzekucja alimentów na rzecz byłej żony. Posiada zaległości alimentacyjne z tytułu zaległej zaliczki alimentacyjnej i na rzecz likwidatora funduszu alimentacyjnego. Korzysta z pomocy Ośrodka Pomocy Społecznej. Żona J. S. jest na rencie z tytułu niezdolności do pracy, uzyskuje świadczenie ok. 800 zł, jest po operacjach (...).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: wydruk z rejestru regon dot. zawieszenia działalności gospodarczej przez E. S. (1) (k. 5), zaświadczenie lekarskie (k. 8 - 9), wydruk z (...) (www.firma.gov.pl) (k. 10), skierowanie NFZ w W. na leczenie uzdrowskowe E. S. (1) (k. 16), kopia wyroku Sadu Okręgowego w Warszawie w sprawie o sygn. VI Ca 347/13 (k. 27), kopia wyroku Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 17 grudnia 2012 r. w sprawie III RC 386/12 (k. 28–28v), kopia zaświadczenia od komornika (k. 29), kopia zaświadczenia o dokonanych wpłatach (k. 30-31), wydruki zdjęć i stron internetowych (k. 51), obwieszczenie (k. 51), kopia opinii lekarza okulisty (k. 52 – 52v), kopia wypisu z treści orzeczenia (k. 53), kopia orzeczenia nr (...) w sprawie kontrolnego badania inwalidy (k. 54 - 54v), kopia dokumentacji medycznej (k. 55 – 59), kopia legitymacji członka zwyczajnego (...) (k.60), kopia dokumentacji lekarskiej E. S. (2) (k. 61-63), kopia orzeczenia o potrzebie indywidualnego nauczania (k. 64 - 65 i k. 68 - 69), zaświadczenie lekarskie (k. 66 – 67), zaświadczenie z Urzędu Skarbowego (k. 75), pismo z Instytutu (...) (k. 76), kopia decyzji o waloryzacji renty dot. E. S. (1) (k.77), kopia karty leczenia uzdrowskowego (k. 78), kopie przelewów (k. 79 – 78), kopie rachunku nr (...) (k. 88), kopie faktur Vat (k. 89 – 95), wydruk z (...) (www.firma.gov.pl) (k. 96), kopia orzeczenia o niepełnosprawności (k. 121 – 122), kopia dokumentacji medycznej (k. 122), kopia zaświadczenia o wysokości renty inwalidzkiej J. S. (k. 123), kopia zaświadczenia lekarskiego (k. 124), kopia zaświadczenia z Urzędu skarbowego (k. 125), zaświadczenie o wygaśnięciu kadencji członka (...) w P. (k. 126), kopia pisma Instytutu (...) o podjęciu decyzji o wszczęciu (...) E. S. (1) (127), kopia dokumentacji medycznej (k. 128 – 129v), kopie faktur VAT i wydruki zestawień operacji (k. 130 – 134), przesłuchania powódki (pозwanej wzajemnej) E. S. (1) (k. 99, nagranie 00:09:31 – 00:22:43, płyta CD – k. 97; k. 100 nagranie 00:33:29 - 00:35:16, płyta CD – k. 101; k. 141 nagranie 00:03:03 – 00:27:35 płyta CD – k.144), przesłuchania pozwanego (powoda wzajemnego) J. S. (k. 100, nagranie 00:22:43 – 00:33:29, płyta CD – k. 97, k. 142 nagranie 00:31:09 – 00:49:36, płyta CD – k. 144).

Z akt o sygn. III RC 386/12: kopię decyzji (k. 5-6, k. 29), kopię skierowania (k. 15), kopię zaświadczenia (k. 20, k. 21, k. 36, k. 57, k. 58), zaświadczenie (k. 30, k. 123, k. 128), zawiadomienie (k. 31), kopię faktury VAT (k. 37), kopie dowodów wpłat (k. 37-39), (k. 103-104), kopię wypisu z treści orzeczenia lekarza orzecznika ZUS (k. 40), kopie kart wypisu (k. 41-42, k.65), kopię karty informacyjnej (k. 44, k. 60), kopię orzeczenia o niepełnosprawności (k. 45, k. 66), kopię odpisu skróconego aktu urodzenia (k. 46), kopię odpisu (k. 63), kopię orzeczenia (k. 64), kopię historii choroby (k. 70), kopię odpisu postanowienia (k. 92), kopię zawiadomienia (k. 102),

Z akt o sygn. III RC 395/07: kopię zaświadczenia (k. 5, k. 7), zaświadczenie (k. 57, k. 64), wyrok (k. 70), kopię zaświadczenia (k. 11, k. 12, k. 24, k. 29-30).

Z akt o sygn. III RC 383/08: kopie zaświadczenia (k. 66), kopie faktur VAT (k. 14, k. 17, k. 24), kopie dowodu wpłaty (k. 16), kopię informacji (k. 31), zaświadczenie (k. 32, k. 38, k. 59, k. 77, k. 78, k. 79); wypis z treści orzeczenia (k. 44), decyzja (k. 45), kopię orzeczenie (k. 46); kopię informacji podatkowej (k. 69-70), kopię wypisu z treści orzeczenia lekarza orzecznika ZUS (k. 71), wyrok (k. 86); odpisy skrócone aktów urodzenia (k. 6-7 akt III RC 316/06); kopię wyroku (k. 21, k. 88 akt III RC 316/06); kopie decyzji (k. 48 - 49 akt III RC 316/06), zaświadczenie (k. 50 akt III RC 316/06); kopię orzeczenia o niepełnosprawności (k. 51 akt III RC 316/06); kopię orzeczenia (k. 54 akt III RC 316/06); zaświadczenie (k. 83, k. 116 akt III RC 316/06), wyrok (k. 128 - 129 akt III RC 316/06).

Sąd posiłkował się ustaleniami dokonanyymi w aktach sprawy alimentacyjnej o sygn. III RC 386/12 toczącej się przed tutejszym Sądem.

Niektóre z dokumentów zostały złożone w kserokopiach, jednak nic nie wskazuje na to, by ich treść nie odzwierciedlała wiernie treści dokumentów oryginalnych. Podnieść też należy, że strony wiarygodności i mocy dowodowej tych dowodów nie kwestionowały.

Przesłuchania stron były, zdaniem Sądu, w przeważającej części wiarygodne. Sąd dał im wiarę w spornych zakresach w częściach się potwierdzających. Sąd nie uznał za prawdziwe słów E. S. (3) w zakresie prowadzenia przez J. S. działalności gospodarczej, gdyż co innego wynikało ze słów J. S. potwierdzonych stosownym zaświadczeniem z ewidencji działalności gospodarczej. Sąd również nie przyjął za prawdziwe słów J. S. w zakresie dodatkowych

dochodów E. S. (1). Słowa E. S. (1) w tej kwestii w połączeniu ze złożonymi dokumentami nie potwierdziły wersji J. S. co do aktualnej sytuacji.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie przedmiotem rozpoznania Sądu były trzy roszczenia. W pierwszej kolejności należało dokonać oceny zasadności żądania najdalej idącego, tj. roszczenia J. S. wygaszenia jego obowiązku alimentacyjnego wobec E. S. (1). Ustalenie bowiem, iż E. S. (1) nie jest już uprawiona do alimentowania przez byłego męża J. S. czyniłoby zbędnym dokonywanie oceny zasadności wysokości tegoż obowiązku alimentacyjnego.

Stosownie do treści przepisu art. 60 § 3 kro obowiązek alimentacyjny małżonka uznanego za wyłącznie winnego rozkładu pożycia wygasa tylko w razie zawarcia przez małżonka uprawnionego nowego małżeństwa. Jednakże gdy zobowiązanym jest małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za winnego rozkładu pożycia, obowiązek ten wygasa także z upływem pięciu lat od orzeczenia rozwodu, chyba że ze względu na wyjątkowe okoliczności sąd, na żądanie uprawnionego, przedłuży wymieniony termin pięcioletni.

Sytuacja taka w rozpoznawanej sprawie nie wystąpiła. E. S. (1) nie zawarła bowiem nowego małżeństwa, a związek małżeński stron został rozwiązany z winy J. S.. Czas trwania zatem obowiązku alimentacyjnego J. S. wobec E. S. (1) nie jest zatem ograniczony żadnym terminem ustawowym. Przepis art. 60 § 3 kro nie mógł więc stanowić podstawy do zniweczenia obowiązku alimentacyjnego ciążącego na J. S.. Odwołać, wobec tego, należało się do ogólnych reguł określonych przepisem art. 138 kro. Przepis ten pozwala, w razie zmiany zarobkowych lub majątkowych możliwości zobowiązanego lub uprawnionego do alimentacji, na zmianę orzeczenia lub umowy ustalającej wysokość alimentów. Zmiana stosunków może prowadzić do uchylecia obowiązku alimentacyjnego, który wygasa m.in. wówczas, gdy uprawniony do alimentacji uzyska zdolność do samodzielnego utrzymania się bądź zobowiązany utraci całkowicie możliwości zarobkowe.

Wyrokiem z dnia 17 grudnia 2012 r. Sąd Rejonowy w Pruszkowie w sprawie III RC 386/12 oddalił powództwo wzajemne J. S. o wygaszenie jego obowiązku alimentacyjnego wobec E. S. (1). Orzeczenie uprawomocniło się dnia (...) r.

Dla oceny zasadności żądania wygaszenia obowiązku alimentacyjnego należało zatem ustalić, czy od wydania tego ostatniego orzeczenia nastąpiła taka zmiana stosunków, która uprawniałaby do uwzględnienia roszczenia.

W ocenie Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę we wskazanym okresie sytuacja J. S. nie uległa takiej istotnej zmianie, aby zasadne było wygaszenie jego obowiązku alimentacyjnego wobec byłej żony. Pozwany (powód wzajemny) w dalszym ciągu pobiera rentę, której wysokość w okresie będącym przedmiotem zainteresowania wzrosła. Sąd wziął pod uwagę, iż powód nadal poza byłą żoną ma na utrzymaniu 15 letniego syna E. S. (2). J. S. obecnie nie łoży już na utrzymanie córki P. (P.) S. i P. S. (2) – obowiązek alimentacyjny w stosunku do córki wygasł z dniem 2 czerwca 2008 r. orzeczonym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 6 maja 2015 r. w sprawie o sygn. III RC 606/14 (orzeczenie uprawomocniło się w dniu (...) r.), zaś obowiązek alimentacyjny w stosunku do syna P. wygasł z dniem 30 czerwca 2013 r. orzeczonym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie o sygn. III RC 175/14 (orzeczenie uprawomocniło się w dniu (...) r.). Obecnie J. S. zawiesił prowadzoną działalność gospodarczą w formie (...). Nadal cierpi na te same schorzenia i wymaga opieki lekarskiej i przyjmowania leków. Jediną istotną zmianą jaka zaszła po stronie powoda jest okoliczność, iż jest całkowicie niezdolny do pracy, a zatem jego możliwości zarobkowe ograniczają się obecnie do świadczenia rentowego. Obecnie J. S. zawiesił prowadzoną działalność gospodarczą w formie (...). Co prawda E. S. (1) podnosiła, iż J. S. lub jego żona w dalszym ciągu zajmują się pracą w kantorze, jednak wobec dowodów przeciwnych, Sąd nie przyjął tego za prawdziwe.

Nie można jednak zdaniem Sądu przyjąć, aby w obecnej sytuacji J. S. całkowicie utracił możliwości dalszego alimentowania byłej żony. W przypadku bowiem osoby zobowiązanej do alimentacji wygaszenie obowiązku alimentacyjnego może uzasadniać tylko utrata przez taką osobę możliwości zarobkowych i majątkowych. Żądanie wygaszenia alimentów na rzecz byłej żony mogłaby przy tym uzasadniać jedynie zmiana stosunków polegająca na

całkowitym ustaniu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego bądź na uzyskaniu przez uprawnionego zdolności do samodzielnego utrzymania się. W ocenie Sądu Rejonowego niewątpliwie, po dniu wydania poprzedniego wyrok Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 17 grudnia 2012 r. oddalającego powództwo wzajemne o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny wygasł oraz ewentualne o obniżenie alimentów – tego rodzaju zmiana stosunków nie nastąpiła.

Wskazać należy, iż J. S. wciąż jest rencista i pobiera wojskową rentę inwalidzką w kwocie brutto 2.337,10 zł, z której dokonywane są potrącenia komornicze w kwocie 1.402,26 zł z tytułu egzekucji komorniczej alimentów (60 % świadczenia brutto), do wypłaty pozostaje mu kwota 530 zł miesięcznie. Okoliczność, iż toczy się przeciwko niemu egzekucja alimentów nie mogła prowadzić do wydania orzeczenia zgodnie z żądaniem pozwanego wzajemnego. Egzekucja alimentów toczy się z uwagi na nieprawidłowe wypełnianie przez J. S. zasądzonych obowiązków alimentacyjnych. Nie może więc być to, w żaden sposób, okoliczność działająca na korzyść J. S.. Sąd więc winien brać pod uwagę jedynie aktualne zobowiązania alimentacyjne ciążące na pozwanym.

Zważyć należy, iż pozwany (powód wzajemny) w porównaniu do stanu sprzed 17 grudnia 2012 r. – nie łoży już na utrzymanie dwójki swoich dzieci P. i P., wobec których jego obowiązek alimentacyjny wygasł. Nadal cierpi na te same schorzenia i wymaga opieki lekarskiej oraz przyjmowania leków. Nadal jest zaliczony do I grupy inwalidów oraz trwale i całkowicie niezdolny do pracy zarobkowej. Jednak nie jest to okoliczność, która sama w sobie wystarcza do przyjęcia i stwierdzenia całkowitej utraty przez niego możliwości dalszego alimentowania byłej żony – E. S. (1). Uchylenie obowiązku alimentacyjnego w oparciu o tą okoliczność oznaczałoby w istocie przyzwolenie na lekceważenie obowiązku alimentacyjnego, co jest niedopuszczalne. Po stronie pozwanego (powoda wzajemnego) brak jest zatem zmian, które uprawniałyby do wygaszenia jego obowiązku alimentacyjnego wobec powódki (pозwanej wzajemnie). Uzyskiwane przez J. S. świadczenie rentowe pozwala na ponoszenie obowiązku alimentacyjnego na rzecz byłej żony w dotychczasowej wysokości. Sąd wziął w tym zakresie również pod uwagę różnicę w wysokości uzyskiwanych przez obie strony świadczeń oraz to, iż pozwany, w przeciwieństwie do powódki, prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z obecną żoną.

Decydująca dla uwzględnienia żądania najdalej idącego okazała się zatem ocena sytuacji E. S. (1). Zdaniem Sądu także w tym zakresie nie zaszła taka zmiana, która uzasadniałaby wygaszenie obowiązku alimentacyjnego J. S., albowiem w dalszym ciągu sytuacja powódki (pозwanej wzajemnie) jest trudna i E. S. (1) nie jest w stanie własnymi siłami zaspokoić swoich wszystkich usprawiedliwionych potrzeb. Powódka (pозwana wzajemnie) nadal jest całkowicie niezdolna do pracy i pobiera rentę, której wysokość wprawdzie wzrosła, ale nie o tyle, aby możliwe było odebranie jej prawa dalszego alimentowania przez byłego męża. Większość argumentów powoływanych przez J. S. na uzasadnienie zgłoszonego żądania była brana pod uwagę w dacie orzekania w poprzedniej sprawie III RC 386/12 dotyczącej uchylenia jego obowiązku alimentacyjnego. W chwili obecnej E. S. (1) nie pełni już funkcji społecznej w (...) w P., jak również nie pełni funkcji (...)i teźe (...)i z tego tytułu nie osiąga już żadnych dochodów. Z uwagi na stan zdrowia nie może dalej pełnić tych funkcji. Ponadto jej stan zdrowia pogorszył się. Będzie miała zmieniony(...), gdyż poprzedni (...)wczepiony w (...)r. został (...). Obecnie ma problemy z (...), (...). Problemy zdrowotne, nasiliły się u niej jeszcze bardziej. Ma (...), ma problemy z (...), (...)i (...). Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, E. S. (1) posiada liczne schorzenia, w tym w szczególności choruje na (...), chorobę (...), (...), (...), (...). Powyższe uzasadnia utrzymanie ustalonego obowiązku alimentacyjnego. E. S. (1) wykazała dokumentami niezdolność do pracy i wysokość świadczenia rentowego z ZUS (k. 77).

Reasumując ten wątek, porównując stan istniejący po dniu orzekania w poprzedniej sprawie w przedmiocie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego J. S. względem E. S. (1) ze stanem w dacie zamknięcia rozprawy w niniejszej sprawie, należy stwierdzić, że nie nastąpiły żadne istotne zmiany w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego (powoda wzajemnego) oraz w sytuacji powódki (pозwanej wzajemnie), które uzasadniałyby wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego J. S.. Pomiędzy kwotami pobieranych świadczeń rentowych zachodzi nadal wyraźna dysproporcja i nie doszło w tym zakresie do istotnej zmiany okoliczności. Nawet jednak gdyby powódka (pозwana wzajemna) nie znajdowała się w niedostatku J. S. zobowiązany byłby w dalszym ciągu do przyczyniania się w

odpowiednim zakresie do zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb byłej żony, albowiem to on został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożywia.

Wszystko powyższe uzasadnia przekonanie Sądu, że po wydaniu wyroku Sądu Rejonowego w Pruszkowie w dniu 27 września 2013 roku w sprawie III RC 386/12 – nie nastąpiła – taka zmiana okoliczności, która uzasadniałaby przyjęcie, że obowiązek alimentacyjny ciążyący na J. S. wobec E. S. (1) wygasł.

W ocenie Sądu Rejonowego już samo wskazanie przez powoda wysokości jego aktualnych dochodów, powoduje, iż powództwo o obniżenie alimentów z 300 zł do 100 zł miesięcznie nie zasługuje również na uwzględnienie. Kwota 300 zł miesięcznie, jaką zobowiązany jest przekazywać na rzecz byłej żony tytułem alimentów pozostaje kwota adekwatną do jego możliwości zarobkowych i majątkowych, biorąc nawet pod uwagę, że jest również osoba schorowaną – zaliczony do I grupy inwalidów oraz trwale i całkowicie niezdolny do pracy zarobkowej. Zdaniem Sądu, na podstawie już wcześniej przytoczonych okoliczności w części dotyczącej wygaszenia obowiązku alimentacyjnego, nie nastąpiły po stronie J. S. takie okoliczności, które skutkowałyby obniżeniem alimentów. Wysokość uzyskiwanego przez niego świadczenia wzrosła. Nie ciąży już na nim, jak uprzednio, obowiązek alimentacyjny na dwojkę dorosłych dzieci.

Mając na uwadze powyższe Sąd Rejonowy uznał powództwo wzajemne o obniżenie alimentów za niezasadne i na mocy art. 138 kro oddalił powództwo wzajemne w tej części.

Ustalenie braku przesłanek do wygaszenia, a także obniżenia obowiązku alimentacyjnego otworzyło do oceny kwestię czy w sytuacji stron zaszły istotne zmiany, które uprawniałyby do zwiększenia wysokości obowiązku alimentacyjnego J. S. wobec byłej żony. Zmiana stosunków przewidziana w art. 138 kro może prowadzić do podwyższenia alimentów wówczas, gdy zwiększeniu ulegną potrzeby uprawnionego lub zwiększą się możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego.

Dla uwzględnienia żądania o podwyższenie alimentów należało ustalić, czy od daty uprawomocnienia się wyroku wydanego przez Sąd Rejonowy w Pruszkowie w sprawie III RC 386/12 zaszła taka istotna zmiana stosunków, która uzasadniałaby zmianę obowiązku alimentacyjnego ciążyącego na J. S. i podwyższenie alimentów z kwoty 300 zł do kwoty 600 zł wobec E. S. (1), zgodnie z jej żądaniem.

Odnośnie sytuacji E. S. (1) należy wskazać, iż w okresie będącym przedmiotem zainteresowania jej usprawiedliwione potrzeby zwiększyły się w niewielkim stopniu wraz ze wzrostem ogólnych kosztów utrzymania oraz wzrostem kosztów leczenia w związku ze wszczęciem (...). Powódka (pозwana wzajemna) w dalszym ciągu zamieszkuje w tym samym mieszkaniu, które zajmowała w dacie orzekania w poprzedniej sprawie dotyczącej podwyższenia alimentów. Wprowadzie opłaty czynszowe mogą być obecnie niższe niż poprzednio (nie mieszka z nią syn P., który mieszka w czasie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej), ale wzrosły ceny gazu, wody i energii elektrycznej, a nadto E. S. (1) mieszka obecnie sama i opłaty mieszkaniowe często opłaca jej syn P.. Nadal jest całkowicie niezdolna do pracy i pobiera rentę obecnie w kwocie 757,21 zł netto miesięcznie. Poza tym świadczeniem nie osiąga już dochodów z tytułu pełnionej w (...) w P. funkcji. W dalszym ciągu wymaga stałej opieki lekarskiej i stałego przyjmowania leków. Spłaca kredyt w miesięcznych ratach po 340 zł, który zaciągnęła tytułem dokonania spłaty byłego męża w związku z podziałem majątku wspólnego. W ocenie Sądu wysokość renty, jaką uzyskuje E. S. (1), nie pozwala na zaspokojenie jej usprawiedliwionych potrzeb. W zasadzie wysokość uzyskiwanych alimentów kompensuje się z wysokością raty kredytu na spłatę zobowiązania zaciągniętego na spłatę byłego męża – J. S.. Tak więc wysokość obowiązku alimentacyjnego, w zakresie wynikającym z art. 60§2 kro na rzecz E. S. (1), mogłaby zostać podwyższona, o ile podwyższenie mieściłoby się w ramach możliwości majątkowych i zarobkowych J. S.. Decydująca zatem dla ustalenia wysokości obowiązku alimentacyjnego okazała się ocena możliwości zarobkowych i majątkowych J. S., gdyż górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. W tym miejscu należy stwierdzić, że przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” rozumie się nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych. Zdaniem Sądu, z uwagi na stan zdrowia pozwanego

((...)), jego możliwości zarobkowe są tożsame z wysokością uzyskiwanego przez niego świadczenia rentowego. W sprawie zostało ustalone, iż J. S. w dalszym ciągu pobiera świadczenie rentowe, którego wysokość od daty orzekania w poprzedniej sprawie dotyczącej podwyższenia alimentów na rzecz byłej żony wzrosła nieznacznie do kwoty ok. 1900 zł netto miesięcznie. Pozwany jest obecnie w związku małżeńskim z E. S. (1) (tożsamość imion i nazwisk z poprzednią żoną), która również jest na rencie. Z kwoty renty uiszcza alimenty na rzecz powódki w kwocie 300 zł. Za pozostałą kwotę uiszcza opłaty mieszkaniowe, ponosi koszty własnego utrzymania, w tym leczenia na wiele chorób, koszt utrzymania gospodarstwa domowego, w tym koszt utrzymania małoletniego syna E. S. (2) (15 lat). Żona J. S. również jest niezdolna do pracy i uzyskuje świadczenie rentowe w wysokości trochę większej do wysokości świadczenia rentowego powódki E. S. (1). Żona pozwanego kilkakrotnie podlegała leczeniu (...). Muszą wspólnie ponosić koszty mieszkaniowe w wyższej wysokości niż ponosi je powódka. J. S. jest zadłużony z różnych tytułów, w tym z uwagi na zobowiązania związane z prowadzoną poprzednio działalnością gospodarczą. Jego obowiązek alimentacyjny wobec małoletniego syna, w przedmiotowej sytuacji, wyprzedza obowiązek alimentacyjny w stosunku do byłej żony. W pierwszej kolejności pozwany winien zapewnić usprawiedliwione potrzeby małoletniego dziecka, a dopiero w drugiej kolejności potrzeby powódki, która w przeciwieństwie do pozwanego jest właścicielem mieszkania o powierzchni ok. 54 m⁽²⁾ (3 pokoje), w którym obecnie zamieszkuje sama. Z tych też względów, w ocenie Sądu, powództwo o podwyższenie alimentów nie mogło zostać uwzględnione.

Powódka (pозwana wzajemna) uzasadniała powództwo o podwyższenie alimentów zmianą okoliczności związanych ze wzrostem dochodów pozwanego w związku z prowadzeniem przez niego działalności gospodarczej – (...) w W. przy ul. (...), jak również wygaśnięciem obowiązku alimentacyjnego wobec dwójki jego dzieci z pierwszego małżeństwa P. i P.. P. dowodowe wykazało, iż pozwany obecnie nie uzyskuje dochodów z prowadzonej działalności gospodarczej, która jest zawieszona od(...) r.

W ocenie Sądu, strona powodowa, na której spoczywał ciężar dowodu nie udowodniła aby możliwości majątkowe pozwanego od ostatniego orzeczenia ustalającego wysokość alimentów w obecnej wysokości zwiększyły się w istotny sposób. Wprost przeciwnie nie wykazano, iż pozwany osiąga jakiegokolwiek dodatkowe dochody, w tym jak podnosiła powódka z prowadzonej działalności gospodarczej.

Stan majątkowy pozwanego od czasu orzekania w poprzedniej sprawie o alimenty nie zmienił się na korzyść. Razem z żoną i synem wynajmują mieszkanie jednopokojowe. Również jego stan zdrowia nie uległ poprawie. Samo unicestwienie obowiązków alimentacyjnych pozwanego na rzecz dorosłych dzieci, jeszcze nie spowodowało, zdaniem Sądu, takiej zmiany sytuacji pozwanego, która pozwalałaby przyjąć, iż jest on w stanie płacić na rzecz byłej żony alimenty w wyższej wysokości. Nie pozwala temu w dalszym ciągu istniejący obowiązek alimentacyjny na rzecz małoletniego syna z obecnego małżeństwa.

Reasumując Sąd doszedł do przekonania, iż w niniejszej sprawie nie nastąpiła istotna zmiana stosunków, która uzasadniałaby zmianę wysokości świadczenia alimentacyjnego na rzecz powódki. Zdaniem Sądu Rejonowego kwota alimentów 300 złotych miesięcznie zasądzona na rzecz powódki E. S. (1) od pozwanego J. S. pozostaje kwotą adekwatną zarówno do usprawiedliwionych potrzeb powódki, jak i do możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego.

Z wszystkich wyżej wymienionych względów Sąd Rejonowy uznał, iż w sprawie nie zostały wykazane przesłanki uprawniające do podwyższenia ciężącego na pozwanym obowiązku alimentacyjnego do kwoty wskazanej w pozwie i dlatego na podstawie art. 138 kro Sąd oddalił powództwo o podwyższenie alimentów w całości.

Wobec powyższego Sąd Rejonowy oddalił powództwo główne i powództwo wzajemne na podstawie art. 138 kro w związku z art. 60§ 2 kro.